

Hvis udlændingen efter en § 26-vurdering – trods den betingede udvisning – ikke udvises, skal retten tage stilling til, om den betingede udvisning skal opretholdes, om den betingede udvisning skal ophæves, eller om der skal fastsættes en ny betinget udvisning.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 24 b, stk. 2, skal der ved betinget udvisning fastsættes en prøvetid. Prøvetiden beregnes fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse, og udløber 2 år efter tidspunktet for løsladelse eller afskrivning fra hospital eller forvaring eller fra ophør af ophold i en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge. Er betinget udvisning sket ved betinget dom om frihedsberøvelse eller dom til ambulantly behandling med mulighed for frihedsberøvelse, udløber prøvetiden 2 år efter tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, 2 år efter dommens forkyndelse.

For at en betinget udvisning kan få retsvirkning, skal der inden prøvetidens udløb være foretaget rettergangsskridt, hvorved udlændingen sigtes for et nyt strafbart forhold, der kan medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 24 b, stk. 3.

Findes en udlænding, som er udvist betinget, skyldig i et forhold begået inden denne dom, og bliver der tale om at idømme en tillægsstraf, jf. straffelovens § 89, kan den betingede udvisning vurderes på ny med den virkning, at den betingede udvisning opretholdes, at udlændingen i stedet udvises, eller at der i stedet fastsættes en ny betinget udvisning.

Ved prøvetidens udløb bortfalder den betingede udvisning.

Det strafbare forhold, der ligger til grund for den betingede udvisning, kan dog også efter prøvetidens udløb tillægges betydning. Tidligere domme for strafbare forhold tillægges således efter retspraksis betydning i forbindelse med proportionalitetsafvejningen i en senere udvisningssag.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 24 b, stk. 4, skal retten, hvis en udlænding udvises betinget, i forbindelse med dommens afsigelse vejlede udlændingen om betydningen heraf.

Den kriminalpræventive virkning af betinget udvisning forudsætter, at den kriminelle og dennes familie har fuld klarhed over betydningen af betinget udvisning og de mulige konsekvenser af ny kriminalitet i prøvetiden.

Med bestemmelsen skabes der udtrykkelig hjemmel for retten til i forbindelse med en afgørelse om betinget udvisning at vejlede den kriminelle om betyd-

ningen heraf. Det bør af retsbogen fremgå, at udlændingen mundtligt er blevet vejledt herom.

Til nr. 8

Religiøse forkyndere og missionærer m.v. kan i dag få inddraget deres opholdstilladelse, hvis de idømmes straf for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 om forbrydelser mod statens sikkerhed og selvstændighed m.v. samt ved overtrædelse af en række andre bestemmelser, herunder straffelovens § 140 om forhånelser af et lovligt bestående religions-samfund og racismebestemmelsen i straffelovens § 266 b.

En sådan dom vil være til hinder for, at udlændingen på ny kan få opholdstilladelse som religiøs forkynder m.v., idet udlændingen må antages at ville udgøre en trussel mod den offentlige trykthed, orden m.v.

Som reglerne er i dag, vil dommen derimod ikke være til hinder for, at den pågældende får opholdstilladelse på andet grundlag, f.eks. som studerende eller som arbejdstager.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 25 c vil en religiøs forkynder m.v. kunne udvises, hvis den pågældende uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 140, 266, 266 a eller 266 b.

Den foreslåede bestemmelse vil få betydning i de tilfælde, hvor en religiøs forkynder m.v. ikke allerede i dag kan udvises som følge af et strafbart forhold. Det betyder, at der i praksis vil være tale om sager, hvor en religiøs forkynder m.v. idømmes bødestraf for nærmere angivne straffelovsovertrædelser, herunder straffelovens kap. 12 og 13, § 140 om forhånelser af et lovligt bestående religions-samfund og racismebestemmelsen i § 266 b. En ny særlig udvisningsregel vil således betyde, at også bødestraf vil være til hinder for at opnå ny opholdstilladelse på andet grundlag, så længe det i forbindelse med udvisningen fastsatte indrejseforbud gælder.

Udlændingelovens § 26, stk. 1, hvorefter der ved afgørelser om udvisning skal tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, bl.a. på grund af udlændingens tilknytning til det danske samfund og udlændingens personlige forhold i øvrigt, finder også anvendelse i forbindelse med den foreslåede bestemmelse i § 25 c.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at det i praksis yderst sjældent vil være relevant at inddrage en opholdstilladelse efter § 19, stk. 5. Anvendelse af § 19, stk. 5, kan dog komme på tale i de tilfælde, hvor hensynene i udlændingelovens § 26 be-